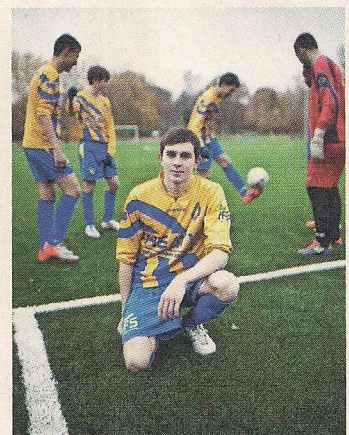
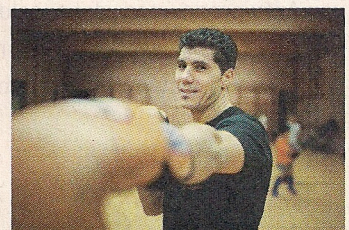
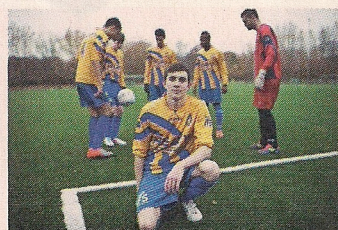
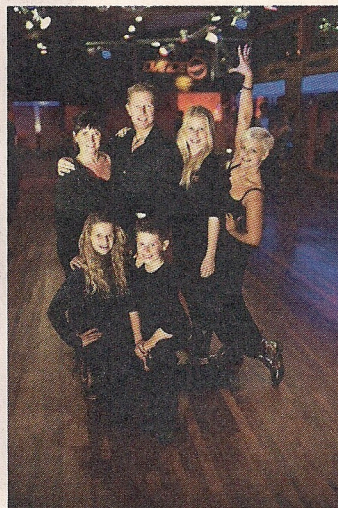
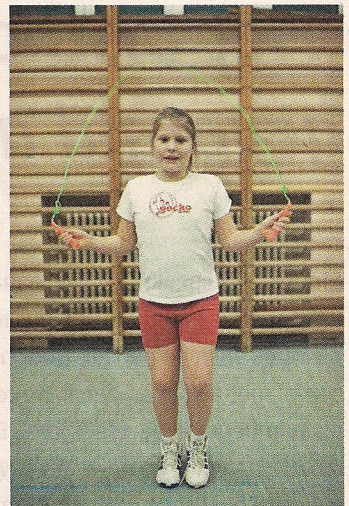
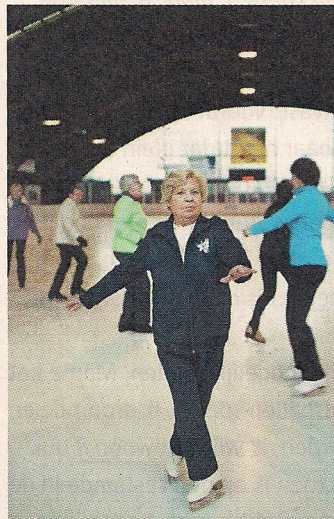
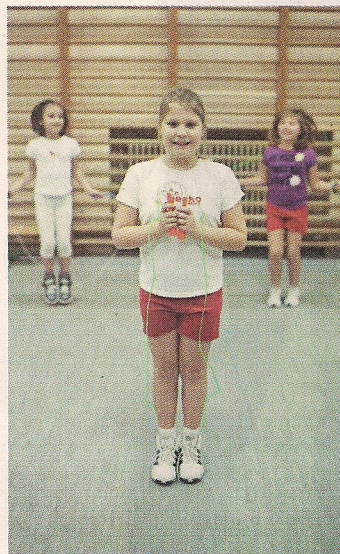
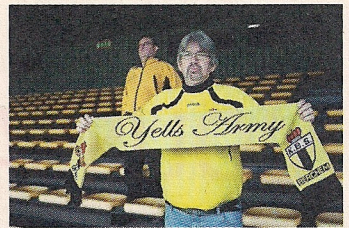
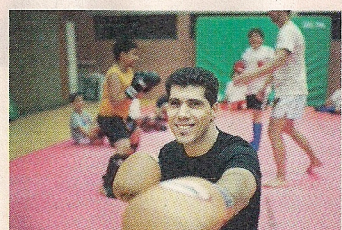
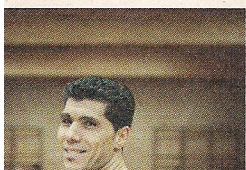
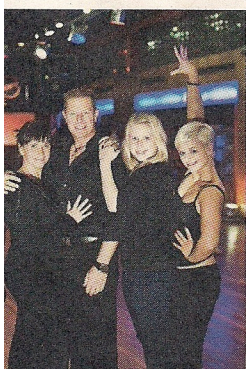
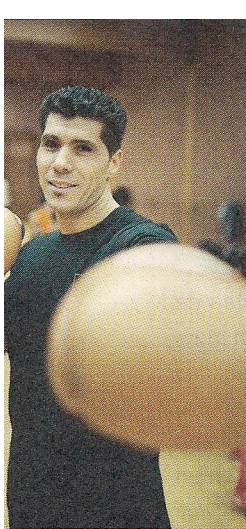

IK ♥ SPORT

Van een piepjonge ropeskipster tot een ijsschaatster op leeftijd, van een zotte mascotte tot een onvoorwaardelijke voetbalfan: sport in Antwerpen heeft vele gezichten. Tien enthousiastelingen vertellen over hun favoriete sport, en de wereld die erachter schuilt.

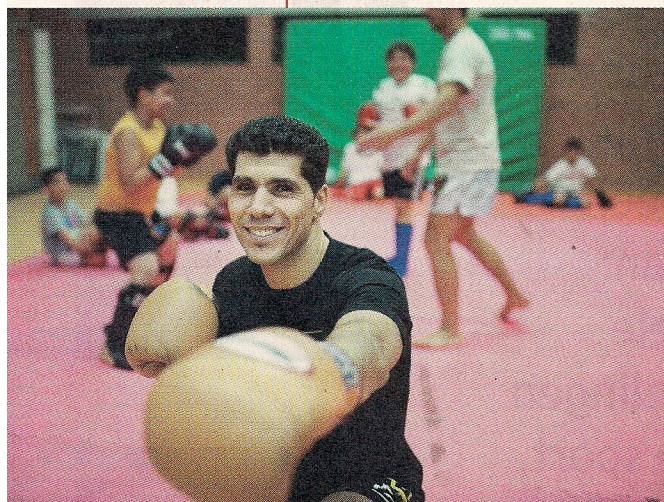
Tekst: Ive Van Orshoven | Foto's: Dries Luyten

'Hier kunnen jongeren zich eens goed uitleven'

RACHID, TRAINER KICK- EN THAIBOKSEN

Rachid Elboujdaini (39) runt Saïd Gym, een kick- en thaiboksclub in Hoboken. Hij heeft kampioenen in huis, maar daar gaat het niet om. "Onze club is een uitlaatklep en dat bedoel ik positief. Ik heb er geen boodschap aan dat ik de jongens zagezegd 'van straat zou houden'. Het zijn jongeren zoals iedereen, op zoek naar ontspanning. Het belangrijkste is dat ze zich eens goed uitleven. Kick- en thaiboksen zijn nu heel populair. Andere gevechtssporten zoals karate en taekwondo zijn wat traditioneler. Onze sporten bieden meer spektakel."

MARIA, KRANIGE DANSLERARES

"Twee keer per week geef ik dansles op het ijs van de Ruggevelddaan. We hebben het echter moeilijk om mannelijke danspartners te vinden", zegt Maria Bellekens (80). Vroeger deed Maria zelfs aan kunstschaatsen, maar dat heeft ze al een tijdje opgegeven. "Zie jij een tachtiger nog in de lucht springen? Ik niet. Misschien stop ik aan het einde van dit seizoen ook met de dansles. Ik merk dat mijn benen steeds minder mee willen. Jammer, want als tienjarige schaatste ik al elke zondag op de ijsbaan in het Sportpaleis. En ik leerde schaatsen op natuurijs. Ja, vroeger waren de winters veel strenger..."

PIETER, VOETBALSPELER EN TRAINER

Zijn overgrootvader was er voorzitter en zijn oom nam hem er mee naartoe toen hij vijf was: voetbalclub SC Merksem zit Pieter Van Driessen (19) in het bloed. "Onze club doet het uitstekend, we kunnen de inschrijvingen amper bijhouden. Ik ben hier zelf ook met geen stokken weg te slaan. Op de vele evenementen die SC Merksem organiseert, zal je mij altijd aantreffen. Bovendien speel ik bij de junioren en de beloften én ik train de allerkleinsten. Hun vreugde tijdens en na de wedstrijd, dat is volgens mij het allerbelangrijkste. Dat plezier beleef ik zelf nog elke dag."

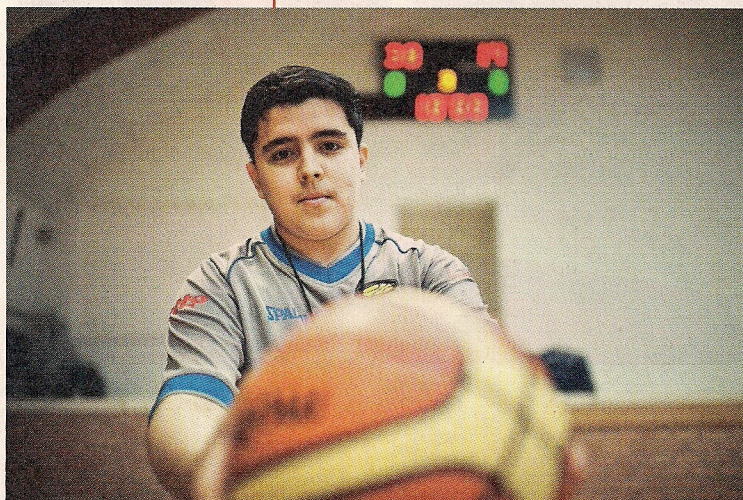
'Het plezier van die kleine Duiveltjes: daar doe ik het voor'

'Ik heb gelukkig nog geen wedstrijden van vrienden moeten leiden'

SOUFIANE, BASKETBALLER EN SCHEIDSRECHTER

Respect! Dat verdient Soufiane El Haddouchi (15), basketter bij de Willibies uit Antwerpen-Noord. Hij geeft elke zaterdag het beste van zichzelf als speler, maar koos ook voor de minst populaire rol op het veld: die van scheidsrechter. En die rol vervult hij met brio. Soufiane: "Ik probeer zo weinig mogelijk op te vallen. En ik fluit niet alles tot op de letter. Anders beïnvloed je als scheidsrechter het spel."

Soufiane fluit bij zijn leeftijdsgenoten: de miniemen en de kadetten. Is dat niet extra moeilijk? "Dat valt goed mee. Ik heb gelukkig nog geen wedstrijd van mijn eigen vrienden moeten leiden. Ik krijg ook geregeld hulp van mijn goede vriend Mohamed als tweede scheidsrechter. We vormen een goed team: met twee is makkelijker dan alleen."

'Zin om deel te nemen aan de vierde Sint-Andriesrun?'

PAUL, 'SINT-ANDRIESLOPER'

Sint-Andries loopt vol gezonde mensen. Dat mag je letterlijk nemen. Bewoner Paul Struyf (35) merkte enkele jaren geleden dat hij niet de enige fervente jogger was in de wijk. Waarop de sportievelingen in 2009 samende eerste 'Sint-Andriesrun' uit de grond stampten. "Dat idee is per toeval ontstaan. Voor de gezelligheid begonnen enkele buurtbewoners samen te joggen. Het leek ons een leuk idee om een wijkloop te organiseren. Iedereen was meteen enthousiast: de sportantenne van het district, Buurtsport Antwerpen, de politie en de plaatselijke middenstand. Ondertussen zijn we aan

onze vierde editie toe. Voor de kinderen is er de 650- en de 1300-meterloop. Volwassenen kunnen meedoen aan de 5 of 10 kilometer. Het meest ludieke evenement is misschien wel de bakfietsenwedstrijd. Elke race start en eindigt op het Sint-Andriesplein, dat voor de gelegenheid vol kraampjes staat. Het cultureel centrum coStA zorgt voor het cultuurgedeelte, met als hoogtepunt een muziektreden van een bekende band. Dit jaar hopen we dj Buscemi te strikken."

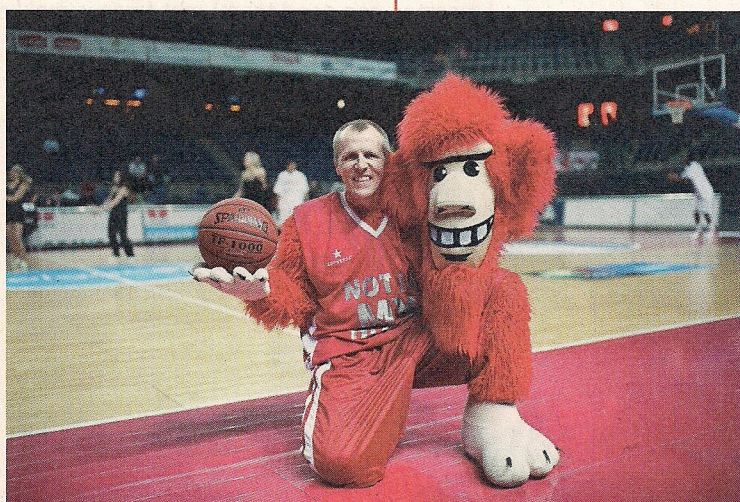
Interesse om op zondag 2 juni mee te lopen?

Inschrijven kan op www.sportiefsintandries.be.

GERRIT, DE ZOTTE MASCOTTE

“Een basketmatch van de Port of Antwerp Giants is nooit saai”, vertelt Gerrit Loos (40). En daar zorgt hij desnoods zelf voor. Tijdens de thuiswedstrijden is Gerrit een van de mannen achter, of zeg maar in, de zotte mascotte. “Wanneer ik dat pak draag, laat ik me volledig gaan. Huppelen, springen, zwaaien, klungelig met de cheerleaders dansen: ik doe er alles aan om de mensen aan het lachen te brengen. Ik doe het nu al vijf jaar en het is nog altijd superleuk. Bovendien is het mijn tweede thuis geworden. Ik ken er iedereen persoonlijk, van de spelers tot de stewards. Maar ik sta mijn plaats graag af als een twintiger mijn rol wil overnemen. Ik ben er inmiddels veertig. Als de mensen mij straks de aap zien uithangen, gaan ze denken dat ik in mijn midlifecrisis zit.” (lacht)

‘Wanneer ik mijn pak draag, laat ik mij volledig gaan!’

GUY, MARTINE EN HUN KINDEREN, DANSFAMILIE

Het gezin Jottay is bezeten van dansen. Vader Guy (45) en moeder Martine (45) richtten bijna 20 jaar geleden dansschool Dancepoint op in Merksem. Guy: “Martine danste al ballet op haar vijfde. Zij kreeg zelfs nog les van de bekende choreograaf Maurice Béjart. Ik zette mijn eerste passen ‘ballroomdans’ op mijn zevende. Toen mijn vrouw en ik elkaar voor het eerst tegenkwamen, was dat op een dansvloer. De vonk sloeg meteen over. Samen zijn we zestien keer Belgisch kampioen wedstrijddansen geweest.” Enkele jaren geleden namen Guy en Martine

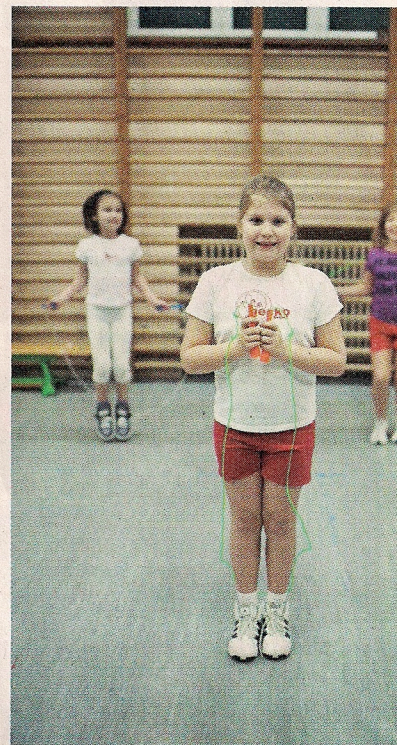
ook deel aan ‘Sterren op de dansvloer’. “We waren een succesvol danspaar, maar onze vier kinderen doen zo mogelijk nog beter. Dochter Lora (16) is de huidige Beneluxkampioene en behoort internationaal tot de top 10 bij de volwassenen. Elke maand heeft ze wel ergens in Europa een wedstrijd. Olivia (15), Julie (13) en Maxime (12) zijn dan weer alle drie Belgisch kampioen hiphop. Ja, hiphop. Onze dansschool is van alle markten thuis. Naast de workshops die ik geef, ga ik geregeld op bijscholing om de nieuwste danstrends onder de knie te krijgen.”

‘Onze vier kinderen dansen nog beter dan wij’

'Berchem Sport is geen voetbalploeg, het is een virus'

RAOUL EN JEAN, HEVIGE SUPPORTERS

Jean Dillen (53), voorzitter van supportersclub Yells Army, is verknocht aan Berchem Sport. "Dit is geen voetbalploeg: dit is een virus. En het gaat goed met Berchem Sport. Na jaren van financiële ellende heeft de club weer centen. Dat heeft ze ook te danken aan de Yells Army. Toen we bijna failliet waren, hebben vele leden zich belangeloos ingezet voor de club. We sponsoren ook nu nog een groot publiciteitsbord." Jean volgt elke wedstrijd van Berchem, ook al verhuisde hij naar Stekene. "Ik ben ooit naar een wedstrijd van F.C. Beveren gaan kijken. Ik ben er toen weggegaan, om de laatste 20 minuten bij Berchem Sport te kunnen volgen."

IDA ORGANISEERT SPORT VOOR MENSEN MET EEN BEPERKING

In 2011 was Ida Cotteleer (83) de 'Sjoe van Antwerpen', een prijs die wordt uitgereikt aan wie zich inzet voor mensen met een beperking. Al 35 jaar organiseert Ida activiteiten voor VFG Sporcrea in Deurne. "Bij ons kan jong en oud komen stoelturnen of zwemmen. Of je kan 'boccia' spelen, een variant op petanque waarbij de deelnemers in een stoel zitten. Daar doet iedereen aan mee, zowel valide mensen als personen met een handicap." Ida bruist van energie, al revalideerde ze in november nog van een armbreuk. "Mijn dochter zet mijn werk verder, maar ik blijf helpen waar ik kan."

JOLIEN, FAN VAN ROPESKIPPEN

Sporten doe je met vriendjes. Toen beste vriendin Kato begon te ropeskippen, stond Jolien (9) te springen om mee te doen. Ze schreven zich in bij RSC Rivierenhof in Deurne. "Ropeskippen, dat is op snelle muziek trucjes doen in een springtouw. Wij zijn met dertien en we schieten goed met elkaar op. Dat is belangrijk als je samen wil springen. Ik doe het nu al drie jaar en heb al veel bijgeleerd. Mijn trainster Kelly is een hele toffe die ons echt motiveert. Toen ze mij de eerste keer zag oefenen, vroeg ze me meteen om mee te doen aan wedstrijden. Ik heb al één keer zo'n wedstrijd gedaan, maar nog niets gewonnen. Trainster Kelly is dit jaar met haar groep wereldkampioen geworden in Amerika. Fier dat ik was!"

'Als je samen wil springen, is het belangrijk dat je vrienden bent'